

Život - vývoj nebo stvoření?

V posledních letech se objevila řada knih, dokazujících, že lidstvo je pouhým důsledkem genetických experimentů mimozemšťanů, kteří potřebovali na Zemi dělníky pro svoji těžbu nerostů (Zecharia Sitchin). Je skutečně takový "umělý" vývoj člověka možný? Je k tomu potřebný nějaký vhodný genetický materiál z příbuzného druhu? Nechci na tyto otázky odpověď fundovaných odborníků, chci jen shrnout některá fakta a uvést některé obecně známé poznatky.

Základní otázkou, kterou je třeba vyřešit, je definice života. Materialistická věda vychází z Engelsovy definice: "Život je způsob bytí bílkovinných těl, jejichž podstatnou složkou je neustálá výměna látek s okolní vnější přírodou a přestává existovat, jakmile skončí tato výměna látek." Tato definice může být platná pro složité živé organismy, a i zde bychom mohli nalézt řadu případů, kdy ji organismus nespĺňuje. Co například mikroorganismy, přežívající v kosmu? Co většina semen? Jsou jen neživá organická hmota? Nezdá se vám, že přesnější by byla definice: "Život je spojením hmoty a informace"?

Nezbývá než nezačínat "od Adama", který je až na konci vývoje živých tvorů, ale vrátit se do prvopočátku, do doby, kdy se utvářela současná podoba vesmíru a naší Sluneční soustavy.

Nebudu se zde zabývat kosmologickými teoriemi a předpokládám, že v jisté době, asi před miliardou let byly již na Zemi takové podmínky, které umožňovaly vznik organických sloučenin a později i živých organismů.

Anglický biolog Pirie definoval 5 možností vzniku života:

1. Žádný - život je stálou součástí kosmu šíří se z místa na místo.
2. Nadpřirozený - život byl svořen Božím zásahem.
3. Přirozený - život vznikl na Zemi na základě zákonitého přírodního procesu.
4. Postupný - vznik života vývojem z jakýchsi předchůdců "eobiontů" vývojem druhů.
5. Neomezený - život vzniká samovolně všude, kde jsou k tomu vhodné podmínky.

Pirie pokládá za vědecky odůvodnitelné pouze body 3. a 4., idealisté však připouštějí všechny možnosti. Zamysleme-li se však na výchozími podmínkami jednotlivých bodů, nutně dospějeme k dalším nevyjasněným otázkám:

ad 1) Je také vesmír věčný nebo vznikl v jistém okamžiku "velkého třesku"? Co bylo předtím? Je-li život stálou součástí vesmíru, je možné, že také vesmír je konstantou, která se pouze přeměňuje? Teorie "velkého třesku" má stále více odpůrců a vznikají nové, ještě nepochopitelnější a složitější teorie, např. "superstrun". Pravděpodobnost vzniku života náhodným procesem z jednotlivých prvků, jejich postupným slučováním a přirozeným výběrem "vhodných" sloučení je stejná, jako když do vložíte do krabice Puzzle s několika miliony dílů a budete krabicí tak dlouho třepat, až z ní vypadne třeba opice.

ad 2) Co je Bůh? Existuje nějaká dokonalá inteligence, ovládající hmotu? Odkud se vzal Bůh? Je stálou a nedělitelnou součástí vesmíru? Proč život stvořil? Nestačil si sám sobě? Na základě otázky "Co bylo dřív - slepice nebo vejce" je třeba konstatovat, že pokud je vesmír věčný, musí být i Bůh jeho věčnou součástí. Pokud ho však nikdo neviděl, musí být pro lidské smysly nepoznatelný, můžeme pouze zjistit projevy jeho vůle. Znáte lepší definici než: "Bůh je úplná informace, obsažená ve vesmíru"? Informaci totiž také nikdo neviděl, pokud jsme ji nevyjádřili např. ve formě nul a jedniček, jako obraz, knihu, CD, jako modulované kmity či v jakékoli jiné fyzikálně a smyslově zjiřitelné formě.

ad 3) Přečtěme si knihy Oparina, Darwina a jejich následovníků. Proces vzniku života můžeme nazvat chemickou evolucí, kdy z anorganických molekul vznikají postupně molekuly organické, stále složitější. Aby proces probíhal žádoucím směrem, musí být nutně nějak řízen, do procesu vstupuje podstatný prvek - informace, vědci však dosud nevyřešili, odkud se vzala. Kdo ví něco o základních pojmech z kybernetiky ví, že informace je nutná ke každému procesu, buď vzrůstá organizovanost a složitost výsledného produktu nebo nastává chaos a vše se rozplyne v "bílém šumu". Vyslovím kacířskou myšlenku - pokud tato informace pochází z vesmíru, je nepochybně obsažena v kosmickém záření, které neustále na Zemi dopadá. Záření, jako nosič informace se totiž mimořádně osvědčuje i dnes. Nikdo nebude pochybovat o tom, že Encyklopedie obsahuje více informací, jako slabikář nebo že člověk je složitější jako žába. Když však je spálíme na popel, ve své podstatě se vlastně moc neliší - zmizela z nich téměř všechna informace.

ad 4) Narazíme na stejné problémy jako v předchozím bodě.

ad 5) Vznikl-li život na Zemi vývojem, je pravděpodobné, že podobné podmínky mohou existovat na milionech planet, kde může být život v nejrůznějších stadiích vývoje. S tím ostře kontrastuje názor profesora A. E. Widera, trojnásobného doktora, který v knize "Přírodní vědy neznají žádnou evoluci" říká, že"praoceán je nejposlednějším místem na zeměkouli, kde by mohly vzniknout zřetěžením aminokyselin bílkoviny", kdo to tvrdí nezná vůbec organickou chemii. Pokud není možná chemická evoluce, jak by byl možný vývoj druhů?

Vědci předem vyloučili možnost vzniku života zásahem Božím a snažili se dokázat, že život může vzniknout za určitých podmínek samovolně. **Podářilo se však prokázat pouze jeden předpoklad - za vhodných podmínek mohou vznikat z látek anorganických látky organické.**

Jak je obecně známo z filmu o básnících, k životu nutně potřebujeme prvky COHN, tedy uhlík, kyslík, vodík a dusík, které jsou hojně zastoupeny nejen na Zemi, ale všude ve vesmíru. Zbývá pouze dokázat, jak vznikaly chemickými reakcemi mezi uvedenými a dalšími prvky stále složitější nové látky, až se na konci vývoje objeví bílkoviny, nukleové kyseliny a další látky, které jsou základními částmi organických buněk. Protože základní vědeckou metodou je opakovatelný pokus, je nejlogičtější řešením napodobit fyzikální a chemické podmínky, jaké byly na Zemi před miliardou let a čekat, co se stane. Nejzámější je pokus Američana S. Millera, který napodobil v uzavřené retortě pradávnou atmosféru Země směsí čpavku, metanu, vodíku a vodní páry a touto směsí proháněl elektrické výboje. Když asi po týdnu analyzoval obsah přístroje, zjistil přítomnost několika základních aminokyselin a řady organických kyselin. Millerovy pokusy byly mnohokrát opakovány i za různě měněných podmínek (ultrafialové světlo, zvýšená teplota) a vždy vznikla řada organických sloučenin.

Co z toho plyne? Dokázali jsme, že je možný vznik organických sloučenin z anorganických prvků. To byl však jen první krok. Zbývá dokázat, že touto "přirozenou" cestou mohou vzniknout i ty nejsložitější organické sloučeniny - základní stavební prvky buněk. Za stále složitějších pokusných podmínek se podařilo napodobit proces polymerace, který je nutnou podmínkou pro vznik makromolekul, jejichž základem je uhlíkový řetězec, jako bílkoviny a nukleové kyseliny. Složitost podmínek je zřejmá i z toho, že bílkovina obsahuje i 20 aminokyselin, jejichž sled a poměrné zastoupení dává možnost vzniku nekonečného množství variací, určujících vlastnosti bílkoviny. Co se dosud dokázat nepodařilo, je to, jak vzniká funkční uspořádání těchto stavebních prvků, neboť každá i ta nejjednodušší buňka (jednobuněčný organismus) představuje složitý komplex vzájemně se ovlivňujících a na sobě závislých prvků. Problém je tentýž, jako kdybychom si mysleli, že na stavbu přijede řada nákladních automobilů - jeden doveze cihly, další cement, písek, vápno, trubky, dřevo atd., a když se to vše zamíchá, vznikne z toho dům. Kdybyste to zkoušeli donekonečna, bez plánu, řemeslníků a bez práce ten dům nevznikne. Kdo je však tím "stavitelem" života?

Studenti medicíny jsou dnes trápeni nejen anatomií, ale zejména biochemií, biofyzikou, fyziologií a jinými vědami, popisujícími složité chemické reakce v lidském těle. Člověk se pro ně stává složitým komplexem orgánů, sloučenin a reakcí, takže i léčba spočívá zpravidla v usměrňování nejrůznějších chemických reakcí v těle. Lékař se tak stává řemeslníkem - opravuje chyby, které udělala příroda nebo které jsme si sami způsobili.

V posledních letech stále více "čteme" v lidském těle, lékaři znají podrobně většinu reakcí a podařilo se "přečíst" i informace nejsložitější obsažené v lidském genomu. Vše je však pouze jednostranným poznatkem, víme z čeho je složen živý organismus, odhalujeme souvislosti mezi jednotlivými geny a vzhledem a vlastnostmi organismu, ale stále neznáme, co a kde je ten prvek, který celý složitý organismus uvádí "do chodu" a během života řídí. Zde již se můžeme dostat na pole idealistů a kreacionistů, kteří věří, že za vším je třeba hledat vyšší moc, ať už ji budeme nazývat jakkoli. Pokud vědecky prokazatelné metody končí u vzniku nejsložitějších stavebních prvků organismů, je to totéž, jako když bychom při stavbě domu skončili u znalosti výroby cihel, cementu atd. Dům také dokážeme rozebrat a při bourání vznikne hromada materiálu, který dokážeme roztřídit. S organismy je to stejné - dokážeme je roztřídit na jednotlivé stavební složky, můžeme dokonce znát jejich funkce, ale stvořit živý organismus se dosud nikomu nepodařilo. Dokonce i klonování nelze považovat za vznik života - pouze jsme použili základní stavební prvky, obsahující "plán" a dodali potřebnou energii a materiál. Chceme-li poznat skutečnou podstatu života, musíme opustit "pole" materialistické vědy a vydat se na "pole neorané" náboženských tradic.

V současnosti připouštíme pouze dvě možnosti vzniku života :

1) **Vývojovou** - "oficiální" vědeckou teorii o vývoji druhů - od virů, bakterií, prvků až po člověka, která však dostává stále další "rány" a trhliny. V učebnicích, které jsou unás dosud platné se sice již vyskytují zmínky o pochybnosti vývojové teorie, vyplývající z "hluchých míst" v posloupnosti tvorstva, kde nelze doložit žádné fosilní nálezy. Světoznámá archeoložka Mary Leakey řekla, že ..."všechny stromy života jsou jen kupou nesmyslů", ale to se v učebnicích nedočteme. Evoluční teorie přežívá především proto, že naši vědci a zejména Ministerstvo školství nemohou připustit existenci "vyšší moc", ať už ji nazveme Bohem nebo informací. Obojí je nehmatné, stejně jako obsah mozkuven výše uvedených pánů.

2) **Kreacionistickou** - zastávanou všemi náboženskými společenstvími, o stvoření života Bohem (bohy). Mnoho současných autorů však nahrazuje Boha mimozemšťany - vyvinutější civilizací. Bohužel už se nikde nedočteme, kde a jak se vyvinuli právě oni.....Západní věda již veřejně přiznává, že evoluční teorie je omyl, nemá však dosud novou "vědeckou" teorii a náboženské mýty jaksi zatím nemůže připustit. Proč mýty a pověsti prakticky všech starých národů a etnik obsahují sdělení o stvoření člověka mimozemšťany - obyvateli Vesmíru? Ostatně toto sdělení není jen obsahem mýtů, ale i sdělením kontaktérů, kteří hovořili s mimozemšťany a zajímal je tento problém. (Např. indián Robert Mornigski, Billy Meier či Jack Robertson.)

Je nutné konstatovat, že stále větší nedostatky dnes zjišťujeme ve vývojové teorii druhů, kde je poukazováno zejména na chybějící mezičlánky mezi jednotlivými druhy. Proč vlastně všechny živočichy a rostliny lze třídit do druhů se specifickými vlastnostmi? Existují nějaké "přechodové" druhy? Proč některé druhy zanikly, jiné se objevily, ale nevíme přesně kdy, jak a proč. Prakticky jedinou informací, mimo tzv. žijící fosílie (jedinci zvláště starých druhů), můžeme získat z paleontologických nálezů. Úplně dochovaných pozůstatků živočichů a rostlin je ale málo, takže mnohdy dochází k rekonstrukci tvorů z dochovaných zlomků organizmů, a může dojít k tomu, že "přání je otcem myšlenky a skutečnost byla pravděpodobně jiná. Na základě fosílií, které určujeme dle stáří geologických vrstev, v nichž se nacházejí, odhadujeme stáří jednotlivých druhů. Co když se však geologie také mylí? Prvoci jsou údajně stáří až miliarda let,

mnohabuněčné organismy asi 500 milionů let, ryby 380 milionů, ptáci 120 milionů, savci 20 milionů a člověk asi milion let. Proč trval vývoj druhu stovky milionů let, když jednoduchou mutaci organismu dnes dokážeme vyvolat během jedné generace rostliny či živočicha, třeba pouhým ozářením radioaktivními izotopy? Kde jsou produkty "slepých uliček vývoje", proč nenacházíme pozůstatky nejrůznějších zrud? Nebo snad ano a patří to k vědeckým tajemstvím?

Vědecká teorie říká, že jsme potomky neandertálců, kteří žili v době již před 100.000 lety a mohli se dochovat až do dneška jako relikty typu Yettiho. Neandertálci prosluli zejména jako lovci mamutů a vymizeli také ve stejné době, jako vyhynuli mamuti, tedy v době ledové. Z této doby však pochází i několik nálezů lebek s rysy, přibližujícími se typu "Homo sapiens", zde tedy věda nachází kontinuitu vývoje. Je však zcela opomíjen fakt, že na různých místech se tyto zcela odlišné typy vyskytovaly současně. Jako by na některém území došlo k náhle mutaci. Jak vysvětlit skutečnosti nezapadající do vývojové teorie? Podle Darwina je základním prvkem evoluce přírodní výběr - přežívá jen druh nejlépe přizpůsobený životním podmínkám - kde však zmizely ty ostatní nepřizpůsobené druhy? Vždyť za dobu vývoje každého druhu se musely vystřídat miliony generací - kde lze sledovat generační vývoj? NIKDE!!!!

Nelze se divit, že hned po zveřejnění Darwinovy knihy "O vzniku druhů přírodním výběrem" se našla celá řada odpůrců, pod jejichž logickými argumenty měnil i Darwin své názory. Je třeba jmenovat aspoň skotského inženýra H. Ch. F. Jenkina, který dokazoval na základě matematických propočtů, že náhodný vznik dědičné změny náhodným výběrem je prakticky vyloučen. Vznikne-li totiž u nějakého jedince odlišný znak, je pravděpodobnost výskytu u další generace 1/2, u příští 1/4 atd., takže pravděpodobnost setkání jedinců s tímto znakem se každou další generaci zmenšuje a znak postupně zaniká "rozředěn". Ostatně můžeme to vidět na dnešní populaci potomků původních přistěhovalců do Ameriky, kde charakteristické znaky bělochů a černochoů jsou neuvěřitelně smíchány, avšak základní druh "Homo sapiens" zůstává. Jak složitou selekci vyžaduje vyšlechtění nového druhu tulipánů či plemena psů je ostatně obecně také známo - o náhodném výběru nelze vůbec hovořit. Výběr existuje, ale je vždy cílený se snahou dosáhnout změny určitého znaku. U psů je odpadem "pouliční směs" typu Carl von Bahnhof,,,,,

Tyto předpoklady studoval např. holandský učenec Hugo de Vries, který trpělivě vyséval a křížil po 15 let bylinu zvanou pupalka až vyšlechtil z jedné rostliny desítky různých forem, které se již při přirozeném množení neměnily. To vše se stalo v jednotném neměnném prostředí. Vries z toho vyvodil, že mutace se neděje postupným přizpůsobováním, ale skokem, kdy úspěšný druh okamžitě nahrazuje druh starý. Přirozený výběr se tak redukuje pouze na zánik nepodařených mutantů. Je možná i cílená, řízená mutace. Což mi něco připomíná..... Není cílená mutace vlastně stvořením?

Teorie stvoření je logická a lze jí vysvětlit úplně všechno, pokud Stvořiteli neklademe žádné podmínky a spíše připustíme, že tvoření probíhá dle určitých podmínek a pravidel (model "Homo sapiens"), platných v celém Vesmíru. Teorii stvoření odpovídají i téměř všechny prastaré mýty, jejichž podobnost není zcela určitě čistě náhodná. I když se dnes objevuje stále více zpochybnění vývojové teorie, přesto mnoho vědců považuje teorii stvoření stále za absurdní. Průlom do tradičních znalostí znamenala kniha "Zakázaná archeologie" (Forbidden Archeology), autorů Michaela A. Crema a Richarda L. Thompsona, která na 900 stranách dokazuje, že druh "homo sapiens" existuje již miliony let. Kniha vznikala na základě informací ze starých sanskrtských spisů a jejich porovnáním s dosažitelnými archeologickými, paleontologickými a antropologickými důkazy. Analýza údajů dokázala, že velmi mnoho nálezů nezapadá do evoluční teorie. Např. zlatokopové v Americe objevili při hledání zlata v horninách starých desítky milionů let lidské kostry, nástroje, nádobí a další předměty, které se tam mohly dostat pouze jako pozůstatky tehdejší civilizace. Stalo se pravidlem, že nálezy, které se nehodí do

vědeckých teorií bývají zatajovány a veřejnost nemá šanci se o nich dozvědět.

Je pravděpodobné, že druh "Homo sapiens" existoval na Zemi současně s neandertálci, opicemi a dalšími antropoidními bytostmi, které se dnes vzácně vyskytují - např. jako yetti, sasquatch a podobní ochlupení tvorové, žijící v odlehlých končinách a zjevně se skrývající před naší civilizací. To potvrzuje i nález kostí člověka v jeskyni Niahu na Borneu, kde bylo radiokarbonovou metodou potvrzeno stáří přes 40 tisíc let. V této době nebyli dle vědy ani neandertálci. Ostatně dle genetické analýzy DNA neandertálců bylo zjištěno, že se nejedná o tvory příbuzné s člověkem (homo sapiens), nelze však vyloučit příbuznost po genetickém zásahu!

V roce 1987 se ve vědeckém časopise "Nature" objevila studie Rebecy Cannové z kalifornské univerzity v Berkeley, která na základě rozboru DNA 147 žen z pěti různých oblastí na Zemi vyvodila, že společná "pramáti" Eva musela žít ve východní Africe, asi před 200.000 roky. Technika klonování musela být zřejmě mimozemšťany známa a používána, takže vznikla-li Eva z Adamova žebra, nemuselo to být žebro celé, ale stačila by i jedna buňka.

S touto studií neuvěřitelně souhlasí studie amerického genetika Michaela Hammera z university v Tusconu, který zkoumal přesnou stavbu Y-chromozomů 15 mužů - 8 Afričanů, 2 Australanů, 3 Japonců a 2 Evropanů. Z jeho výzkumů vyplývá, že všichni jsme potomky jediného prapředka, který žil asi před 188.000 lety. Původ lidstva od Adama a Evy se zdá být neuvěřitelně pravděpodobný. Zbývá však dořešit původ jednotlivých lidských ras - jedná se pouze o výsledky dalších genetických pokusů?

Komu se zdají výše uvedené argumenty svědčící o pochybnosti vývojové teorie jako "příliš slabá káva", uveďte další vědecky nevysvětlitelné nálezy, uváděné Cramem a Thompsonem :

- Při vykopávkách v Olduvajské proláklíně byla nalezena Hansem Reckem zachovalá kostra druhu "Homo sapiens" ve vrstvě zeminy, staré 2 miliony let.
- V anglickém Roten Cragu našel geolog Hendry Stopes lasturu se zřetelně vyrytým obličejem ve vrstvě staré kolem 2 milionů let.
- Lidská lebka v pliocénní vrstvě podobného stáří byla nalezena v Bald Hillu v Kalifornii.
- Celá lidská kostra byla nalezena v uhelné vrstvě v Macoupinu v Kalifornii, zde se jednalo o vrstvu stáří kolem 300 milionů let.

Stejně šokující jsou nálezy stop chodidel nebo podrážek bot, případně nálezy neuvěřitelných předmětů ve vrstvách stáří stovek milionů let:

- V blízkosti Carsten City v Utahu našel paleontolog William Meister dva zkamenělé otisky chodidel, dlouhé 32,5 cm (bota 11 a půlka), kde chodec šťastnou náhodou rozšlápl trilobitu, který žil asi před 400 miliony let.
- Podobné šlápoty byly nalezeny i v Pensylvánii a Missouri. Při mikroskopickém zkoumání otisku bylo zjištěno, že uvnitř otisku jsou zrnka horniny stlačenější, takže je zřejmé, že otisk vznikl v hustém bahně, před jeho zkameněním.
- Emma Hahnová objevila v pohoří Llano Uplift (USA) kladivo, pevně vrostlé do horniny. Ve stejné oblasti byly objeveny vedle sebe lidské a dinosauří stopy.....Takovýto souběh stop byl objeven i v Turkmenistánu.

Vědecké prameny o těchto objevech většinou mlčí, protože je nedokážou vysvětlit, držíce se houževnatě svých "školních" neměnných pravd. Pokud připustíme možnost, že aspoň jeden z nálezů je pravdivý a správně datovaný, nezbyvá než přepisovat učebnice a vracet diplomy. Nálezy svědčí o tom, že druh "Homo sapiens" byl na Zemi již v dávné minulosti, bohužel

nedokážeme vůbec rozhodnout, zda se jednalo o příslušníky pozemské civilizace, návštěvníky z vesmíru, či cestovatele časem..... Vyloučit nelze ani jednu z možností, potvrdit také ne. Existoval-li někde ve vesmíru již v tak dávné době druh, schopný cestovat prostorem nebo časem, zdá se možnost řízeného vývoje života na Zemi zcela reálná. Ostatně zprávy o tom nalézáme na celém světě v pověstech a mýtech všech starých civilizací. Proč ale možné starobylé zprávy nazýváme zarputile mýty? Nejedná se o historická fakta? Necht' si odpoví každý sám, podle toho, zda všem uvedeným faktům věří nebo ne. Je totiž velmi obtížné si vše osobně ověřit a musíme doufat, že autoři knih, uvádějících podobné informace nelžou a vycházejí z informací "z první ruky".

Jak vidíte celý problém vzniku života je otázkou, která dosud vyžaduje další zkoumání. Připustíme-li totiž vznik života na Zemi zásahem z vesmíru, ještě to nevysvětluje, jak vznikl život tam. Dostáváme se tak opět blíže k teorii o jakémsi Prvotním stvořiteli, což však je námět pro další "analytický" rozbor.

© Jan Pavlík, 20. 1. 2002